

بنام خداوند جان و خرد

ملت ایران هوشیارانه پیام رسای «نه» بزرگ خود را اعلام داشت همه جناحهای حاکمیت باید بدانند که جز انجام همه پرسی برای دگرگونی اساسی در راستای استقرار حاکمیت ملی و ساختار جمهوری کامل، و نفی نظارت استصوابی، راهی دیگر برای برون شد از بحران وجود ندارد.

از دیر باز در جهان متمدن رسم بر این بوده که در پایان سال سازمانهای مختلف دولتی، بویژه مقامهای بلند پایه مانند رئیس جمهور یا نخست وزیر، وظیفه خود بدانند که گزارشی جامع از عملکرد خود به ملت بدهند، نارسایی ها را برشمارند و از ناتوانی های خود پوزش خواهی کنند. آنها موفقیت هایشان را نیز برمی شمارند ولی آنرا حاصل یاری و همکاری مردم اعلام می کنند، و خواستار پشتیبانی بی دریغ مردم می شوند، باشد که بتوانند بر ناکامیها چیره گردند و بهزیستی و شادمانی و نشاط را برای همه فراهم سازند. دولتهایی که با چنین بینشی در هر جای جهان به استقبال سال نو می روند، دولتهایی هستند که خود را برگزیده ملت و خدمتگزار آن می دانند، نه ارباب و سرور مردم. دولتهایی که جرات می کنند در برابر کمبودها و مشکلات جامعه به کاستی های خود اعتراف کنند و نقدها و اعتراضات مردم و سازمانهای سیاسی را راهگشا بدانند و آمادگی خود را برای انجام تغییرات لازم اعلام دارند. اینها دولتهایی هستند که به اصل احترام به خواست و نظر و رای مردم معتقدند، در برابر افکار عمومی خود را پاسخگو می دانند و اعتبار و بقای خود را در گرو اعتماد ملت می دانند.

در برابر، حکومتهایی که نقد و اعتراض جامعه و سازمانهای سیاسی، صاحبان اندیشه، روزنامه ها و نمایندگان مردم را بر نمی تابند و هر گفته و نوشته مخالف را با انگ و ابستگی به بیگانه، منکر خدا و دین، قیام بر ضد حکومت و برانداز و ... محکوم می کنند، حکومتهایی هستند که گرچه نسبت به یک ساختار بظاهر مردمسالاری و حکومت جمهوری تمکین می کنند، ولی در اساس نه به رای واقعی و بی واسطه ملت معتقدند و نه آنکه خود را به کسی پاسخگو می دانند. آنها بر پایه قانونهایی که برای حفظ منافع خودشان بر جامعه تحمیل کرده اند، بی آنکه توجهی به خواسته های صاحبان اصلی کشور داشته باشند، هرچه می خواهند انجام می دهند و با حاکم ساختن جوخفقان و وحشت بر جامعه به چیزی جز تثبیت قدرت نمی اندیشند. این حکومتها حتی حاضر نیستند تا نشانه های روشن نارضایتی و اخطار ملت را نسبت به عملکرد خود درک کنند و حتی برای نجات خودشان به فکر چاره باشند.

بر قدرت نشستگان ایران آن چنان غرق در تکبر و خود بزرگی بینی هستند که معنای حرکت قاطعانه اکثریت عظیم ملت را در انتخابات شوراها، که

بزرگترین "نه" ربع قرن اخیر مردم این سرزمین به ساختار موجود به شمار می رود، را دریافتند و، خوش خیالانه، چه انحصار طلبان و چه طرفداران اصلاحات، آنرا آنطور که خود می خواهند تفسیر می کنند و بر اساس آن پندارها سرگرم کار خویش اند. هیچ یک از دو جناح بر آن نیستند تا با توجه به بحران توفنده ای که می توانند به زودی همه چیز را در منطقه درهم بکوبند، بخود آیند و با پیام رسایی که از سوی ملت دریافت کرده اند، در صدد ایجاد تغییرات بنیادین بر آیند. اصلاح طلبان نتیجه انتخابات را چنان تفسیر می کنند که گویی این رویداد در کشوری چون فرانسه، آلمان یا سوئد روی داده است. آنها هنوز جرأت، یا فهم، آنرا ندارند که در پیشگاه ملت اعتراف کنند که پاسخ ناتوانی خود و از دست دادن فرصت ها را دریافت کرده اند. حساب ملت با گروه انحصار طلبان از سالها پیش روشن شده بود. آنان به خوبی می دانند که با وجود در دست داشتن همه اهرمهای قدرت، در عمل قادر نخواهند بود بیش از درصد ناچیزی از رای جامعه را به دست آورند. به همین دلیل است که، تا حد فلج ساختن کشور، حاضر نیستند اهرمهای قدرت

بقیه در صفحه ۲

فهرست مطالب

- ۱ ملت ایران هوشیارانه پیام رسای «نه» بزرگ خود را اعلام داشت
- ۲ آیین گرامیداشت یاد پیشوای نهضت ملی ایران در ۱۴ اسفند
- ۳ سخنان عباس امیر انتظام در نشست پایداری افشاری
- ۴ نظام مالیاتی کشور باید بر هدفهای ملی منطبق شود
- ۵ تحلیل چگونگی حضور مردم در انتخابات شوراها پیش از برگزاری در مصاحبه با ایرنا
- ۵ خروج دفتر تحکیم وحدت از جبهه دوم خرداد
- ۵ اشاره ای بسیار نزدیک!
- ۶ آیین سومین سالگرد درگذشت شادروان علی اردلان
- ۷ اخبار و نکته ها
- ۸ شیوه انتخاب صنعت و ضرورت توجه به تقسیم کار بین المللی
- ۸ طیبیان سیاست
- ۸ لویی ژوانه: فلسفه ی وجودی دادگاه روحانیت روشن نیست

سال نوین را به همه آنان که دلشان به عشق ایران می تپد شادباش می گوئیم